Serată regală la Operă

de ANDRE MAUROIS
DELA ACADEMIA FRANCEZA

XX

Experiența din ajun și dificultățile întâmpinate la intrarea la Elysée, au învățat pe invitații de la Operă să sosească cu mult mai de vreme. Mulți au rămas pe peron, privind cum se înopta și cum se înșirau elementele serviciului de ordine. Aceasta a dat impresia uneia din acele terase din orașele italiene pe care, în serile frumoase și calde, perechile stau până târziu. Erau acolo foarte frumoase femei, care purta pe cap diademe de briliante; erau generali și diplomați cu broderii de aur, membri ai Institutului cu broderii verzi; mai erau apoi, nenumărate eșarfe tricolore, căci întregul parlament era acolo. Se auzzea în depărtare murmurul mulțimii care, asemenea aceluia al mării, făcea și mai vie impresia de plaje feerică pe care o da în această seară de Iulie marele peron al Operei.

Când am pătruns în sală, am descoperit că eram așezat în partea rezervată senatorilor. Mi se păru plină de înțelepciune. „In definitiv, spunea o necunoscută, toate eșarfele astea au un aspect frumos; îmbrăcămintea bărbaților e atât de sobră". Avea dreptate; eșarfele sunt destul de frumoase, și, în definitiv, de ce oare un mare cordon n'ar fi tricolor? Ea remarca, deasemeni, că președintele uneia din comisiile Inaltei adunări își pusese eșarfa pe dos, ceeace, ea găsea blamabil. Intre timp, pentru a mai uita așteptarea, studiau sala. Din cele trei loji din mijloc, Opera făcuse o singură loje care sub baldachinul împodobit cu pene roșii, avea un aspect absolut regal. Patru fotolii așteptau pe Suverani și oaspeții lor. In dreapta lojei centrale se găsea aceea a d-lui Jeanneney, în stânga aceea a d-lui Herriot. Monarhia amică era bine păzită.

Deodată, pe când observam tocmai că d. Bullit, ambasadorul Statelor-Unite se apleca spre vecinul său, ambasadorul Japoniei, se auzi de afară sunetul unei famfare de trompete de cavalerie cu un singur om, întreaga sală se sculă în picioare și se întoarse spre loja regală. In fundul acesteia era o mică perdea roșie. Ea se dete la o parte și se zări figura generalului Braconnier. Incă din ziua sosirii, mulțimea aclamase pe d. Langeron ca rege al Angliei, cu toate că, în realitate, prefectul nostru de poliție seamănă mai curând cu d. Neville Chamberlain. Nu pot crede că sala Operei luase pe d. general Braconnier drept Regele George al VI-lea. Totuși, se făcu o tăcere adâncă. De mai multe ori în cursul acestei călătorii, am admirat disciplina noastră colectivă. La Operă, deasemeni, ea a fost perfectă.

Era însă o alarmă falsă; dar curând sunetele vii și antrenante ale trompetelor răsunară din nou pe scara cea mare. Un moment după aceea, apăru d. Losé, apoi rochia albă a Reginei, apoi uniforma roșie a Regelui și apoi d. și d-na Lebrun. Fu un moment de surprindere, de timiditate din partea sălii. Apoi aclamația țâșni, se umflă, deveni asemenea unu frumos imn de dragoste și de încredere. Când orchestra întonă „God sare the King" și apoi „Marseillaise" se păru că era urmarea firească a acestui strigăt de afecțiune care, în mod spontan, se înălța spre această tânără pereche regală. „De mult, spunea vecinul meu senatorul, nu s'a mai aplaudat astfel în Franța". Era foarte frumos, foarte drăguț și foarte mișcător. Și Regina deasemeni, era mișcată; ea se înclina, zâmbea, mulțumea cu mâna și din când în când se întorcea spre Rege, ca spre a împărți cu dânsul bucuria Sa. Cred că dacă ne-ar fi lăsat, ne-am fi petrecut seara aplaudând-o. Ea fu aceea care, stând jos, dete semnalul începerii spectacolului.

Acest spectacol era un tablou din „Salammbo", operă de Reyer, dar mai ales adorabila suită de dansuri executate de corpul de balet al Operei pe o muzică de Chopin. Nu se poate închipui ceva mai încântător. Această călătorie, între alte o mie de rezultate utile, va fi produs miracolul de a fi redat francezilor o dreaptă încredere în ei înșiși. Fusesem puși pe gânduri de atâția detractori, încât sfârșisem prin a ne îndoi de propriile noastre virtuți. Deodată, francezii au descoperit, cu o surprindere plină de bucurie, că sunt tot așa de capabili ca oricare alt popor, să dea un mare spectacol de ordine și de unire, că armata lor rămâne cea mai frumoasă din lume, că poliția Parisului e viguroasă și minevoitoare, că, mulțimea franceză știe, dacă i se cere în mod îndemânatec, să arate aceeași bună dispoziție ca cea din Londra. Acei cari ignorau aceasta au aflat că Opera poate prezenta un spectacol de dansuri clasice, care e de o frumusete desăvârșită. Iată încă o tradiție care a rămas intactă și pe care va trebui să încercăm s'o menținem.

Deci, fete încântătoare și tinere îmbrăcate cu clasica fustiță de tul alb, au executat poante și piruete, într'un decor clasic mărginit de chiparoși, pe când în mijlocul lor săvța sprintenul Serge Lifar. Am avut îndrăzneala să întorc puțin capul sjire loja regală. Am văzut că cele patru persoane care o ocupau gustau foarte mult acest balet și că Regina părea înduioșată privind pe cele mai mici dintre dansatoare. E drept, că aceste fetițe erau foarte grațioase când, culcându-se unele lângă altele, în semicerc, formau un coș de tul alb, în mijlocul căruia ieșeau capete blonde.

Ieșirea Suveranilor din sală à fost cel mai frumos moment al acestei seri. Incă odată, în clipa când părăseau loja se înălțase spre Ei o aclamație alcătuită din aplauze și din urale. Sunt martor, că Senatul a dat dovadă de gătele de: „Trăiască Regele!... cel mai perfect loialism și că strigă Trăiască Regina!..." au fost rostite cu o caldă simpatie.

A trebuit apoi să alergăm ca să asistăm la ieșire. Dar am fost bine răsplătiți de goana făcută. Marea scară a Operei e una din cele mai frumoase lucruri ale Parisului. Când toate lustrurile strălucesc, când guarzii salutând cu săbiile lor se înșiră dealungul ei, când tompetele sună și când mulțimea aclamă, ea oferă un decor prodigios.

In acest decor, strălucitor de lumini, de aur și de culori, au apărut mai întâiu doi valeți îmbrăcați ca acei ai lui Molière și purtând candelabre cu nenumărate brațe, aprinse. Indărătul lor venea uniforma strălucitoare, a șefului protocolului, d. Loé, apoi cele două perechi de șefi de stat. Regina purta o coroană de pietre și Marele cordon al Legiunii de onoare care i-a fost dat acum, ceeace a fose o idee foarte frumoasă și foarte nimerită.

Ingrămădite sub arcadele de marmoră, tunici albastru-orizont, fracuri verzi, eșarfe tricolore, manifestau o ultimă dată afecțiunea și bucuria lor. De vreme ce era necesar ca în acest moment al vieții Europei amicitia Franței și a Angliei să fie afirbil decât acesta.

Copyright by Agence Litteraire Internationale and „Universul".

(Reproducerea, chiar parțială, interzisă).

Telegrame trimise M. S. Regelui

La mareșalatul Palatului s'au mai primit următoarele telegrame:

MAJESTAȚII SALE REGELUI CAROL II

Sire, neputând a Vă exprima iubirea, admirația și recunoștința credincioșii acestei comune îngenunchiază în jurul altarului cer binecuvântarea cerească asupra Majestății Voastre pentru pasul salvator pentru 24 Februarie.

Preot Ardelean Alexandru,
Valea Chiorului, Satu Mare

MAJESTAȚII SALE REGELUI CAROL II

Moșnenii obștei Mitocul Dragomireni, jud. Suceava cu ocazia plebiscitului nouei Constituții Vă asigură de tot devotamentul strigând: Trăiască Majestatea Sa Regele Carol II, Trăiască România.

Președinte *Morar Ștefan*

MAJESTAȚII SALE REGELUI CAROL II

In deplin acord cu centrala uniunei generale a micilor industriași de sub președinția d-lui Samoil, filiala noastră trimite Majestății Voastre mulțumiri și asigurări de multă recunoștință pentru chipul cum s'a soluționat cauza atât de mare a poporului român.

Președintele filialei Buhuși
Panait Gh.

MAJESTAȚII SALE REGELUI CAROL II

Comunitatea bisericească evanghelică Cernăuți aduce astăzi în ziua votării Constituției noui M. S. Regelui Carol II cu profundă recunoștință și dragoste omagiile sale.

Președinte, dr. Hodel

MAJESTAȚII SALE REGULUI CAROL II

Cu ocazia adunării generale, negustorii, industriașii și micii industriași grupați în Cooperații Comerciale și Industriale de la Casa Negustorilor Filiala Timișoara, respectuos Vă roagă să primiți omagiile lor și Vă asigură de tot devotamentul și concursul lor pentru înflorirea Țării pe baza nouii constituții.

Să trăiți Majestate.

In numele Filialei Timișoara
str. Morozi Nr. 4, Timișoara.
Ștefan Birceanu, direct. regional

MAJESTAȚII SALE REGELUI CAROL II

Cu ocazia adunării generale, negustorii, industriași și micii industriași grupați în Corporații comerciale și industriale dela Casa Negustorilor Filiala Cernăuți, respectuos Vă roagă să primiți omagiile lor și Vă asigură de tot devotamentul și concursul lor pentru înflorirea Țării pe baza nouii constituții.

Să trăiți Majestate.

In numele Filialei Cernăuți
Președinte *Abeles Iosif*

MAJESTAȚII SALE REGELUI CAROL II

Cu ocazia adunării generale dela 9 Iulie a. c. Casa negustorilor, cooperațiile comerciale și industriale în numele celor 150 mii membri grupați pe bresle dela cele 72 filiale din țară, aduc omagiul lor de dragoste și devotament Majestății Voastre și Vă asigură de tot concursul lor pentru inflorirea Țării pe baza nouii constituții dată țării.

Să trăiți Majestate.

p. Președintele Casei Negustorilor
Alex. Niculescu

PE ARGEȘ IN JOS

La Curtea de Argeș, scaun voevodal al celor dintâi domnitori români, singuri stăpânitori, închegători de țară, s'a așezat lin, în tăcerea tuturor, încă o lespede sub care regina României întregite își va dormi în tihnă somnul de veci.

Voevozi cu plete negre, Domnițe cu cosițe bălaie în sclipitoarele lor vestminte, au privit cu duioșie de pe zidurile ctitoriei domnești pe noua sosită. Un tremur de nesfârșită fală i-a cuprins aflând că vor împărtăși la olaltă cu purtătoarea coroanei Despinei Doamna, liniștea lăcașului între ale cărui ziduri cei cari au făurit clipele de măreție ale țării românești torcându-i firul vieții s'au strâns simbolic unul lângă altul. Numai în taina nopților își vor deschide unul altuia comoara de iubire de țară ce o purtau în suflet.

Sub lespede, odată cu regina frumoasă ca domnițele despre cari Ea povestea, s'au închis gândurile și nețtersele amintiri ale celor cari au însoțit-o — fie chiar numai cu gândul — până la marginea gropniței domnești, dar sufletul Ei a rămas deasupra pentru a aminti tuturor, în clipe grele dacă ele s'ar mai ivi, că să nădăjduești înseamnă să învingi în parte. Dacă cineva n'a desnădăjduit nici o clipă, când atâți și atâți se socoteau pierduți, acea ființă a fost Regina Maria.

Din viță regească, scoborîtoare din acel subțire neam de Saxa-Coburg-Gotha, care a dat Europei oameni ca bunicul Albert al Angliei, unchiul Leopold al Belgiei, creere și suflete, regina Maria, înzestrată cu însușirile neamului ei, a știut să se lipească, strâns, foarte strâns, de țara care se făcuse a Ei. Simția românește, se încălzia la soarele minunat al țării, se închina naturii ei, știa să ghicească în priveliștile pământului nostru acel farmec fără de care, de nu-l prinzi, nu poți înțelege această blândă țară a României.

Și pentru că a fost așa de apropiată de inima țării, a fost iubită! Românul n'a fost nici când desamăgit cu Dânsa. In marele război Ea a știut să păstreze treaz simțământul de iubire de neam, cum puțini au știut să o facă. A fost însuflețitoarea care a ținut vie flacăra iubirii de țarină și văpaia nu s'a stins pentru că a veghiat'o fără răgaz. Nu s'a luptat pe front căci nu putea, dar a dus lupta mai grea a păstrării demnității țării, strivită, umilită de dușmani și de prieteni. A fost regina ostaș care a făurit mult din izbândă.

Regina Maria a fost cea mai bună româncă. S'a înfipt din puternica-i voință moștenită, în glia acestui pământ în care a dorit să-și dea cel din urmă suspin. Știa că orice strămutare o va dobori. N'a pregetat o clipă între viața dincolo de hotarele visate de Ea, brăzdate și din dorința Ei și udate cu lacrimi nu de slăbiciune sau de desnădejde, dar de dârza demnitate și moartea pe pământul sfânt al României și al Ei, îmbătată de mireasma florilor de aci, dela câmpie până la marea Ei, și de balsamul cetinelor de brazi, acolo unde dinastia și-a întins rădăcinile.

Când încolțiți de pretutindeni, lăsați în grija singurelor noastre puteri slăbite, când inima țării tot mai bătea în pământul Moldovei și ni se cerea părăsirea bucății de pământ românesc rămase, datorit prevederii și demnității îndrăznețe a Reginei Maria, n'am trecut cu toții Prutul, scăpându-ne astfel țara.

Mi-amintesc cu reculegere — și ca mine toți camarazii din regimentul 4 Roșiori — de clipelee dureroase când Regina, a chemat la Iași pe comandantul regimentului, cerându-i, ca o dorință nestrămutată, ca regimentul Ei să rămână cu Dânsa, aci, să nu treacă dincolo, ghicind ce ne-ar fi așteptat acolo, înfruntând totuș ce s'ar fi putut întâmpla aci.

In Ea se întruchipase nădejdea izbânzii Aliaților și la Dânsa fâlfâia mândru stindardul celor trei culori românești. A fost sufletul la care se găsia alinarea suferințelor, împrospătarea încrederii în sfârșitul biruitor, liniștea mângâetoare a unui cuvânt spus din inimă, cu surâsul pe buze. A voit izbânda. Iată ceeace niciodată, România nu va putea uita.

Regina Maria își poate lua rânduiala în șirul marelor ctitore ale țării. A dus cu sine o parte din sufletul duios al țării pe care cu nespus farmec și-l însușise. Acolo pe Argeș în jos, s'a pus încă o piatră temeinică a României întregite, iar dela Tisa pân' la Nistru, pe tot întinsul românesc pe care l-a iubit, în adierea vântului, odată cu șoaptele celor pieriți pentru izbândă, îi va fi purtată amintirea neperitoare a unei bune regine române.

EMANOIL HAGI MOSCO

LUPTĂTORI DELA CIREȘOAIA!

Majestatea Sa Regina Maria care ne-a însuflețit atât pe front, prin spitale, alergând, de pe un front pe altul, peste tot unde era nevoie, a sfârșit popasul vieții cu conștiința împăcată că și-a făcut datoria către țară și popor.

Să evocăm astăzi, în amintirea Ei, ziua de 23 Octombrie 1917 când a venit în tranșeele regimentului Bacău 27 la Cireșoaia și când am condus-O, în calitate de comandant al regimentului, până în tranșeele cele mai înaintate și până la bordee după dorința Sa, cu toată vremea neprielnică, însuflețind soldații și îngenunchind la cimitirul celor ce se jertfiseră pe Cireșoaia.

Soldații s'au minunat văzând pe Regina lor și spuneau între ei: **„Doamne! Să fii Regină și să vii în locurile acestea unde moartea te pândește la fiecare clipă, e prea mult!!"**

Aceeași însuflețire și fascinare și în spitale unde trecea pe la fiecare rănit și muribund. Un rănit înainte de a-și da obștescul sfârșit adresează îngrijitoarei de la căpătâiul său următoarele vorbe:

„Spune Reginei Mame că nicidodată n'a fost scris în istorie că i-a fost dat Românului ca să-și plece capul în rușine, dar spune-i că, dacă va fi nevoe, mai sunt încă mulți fii de mame cari sunt gata a se jertfi pentru Patrie".

La majoritatea cimitirelor de eroi stau scrise cu litere mari cuvintele Reginei noastre:

„Nu vărsați lacrimi pe mormintele Eroilor, ci mai curând slăviți-i în cântece, așa ca faima numelui lor să rămână un ecou prin legenda veacurilor".

Acum, luptători ai Cireșoaiei în în viață, rugați-vă în taină și în tăcerea camerii voastre, îngenunchind în fața candelei, pentru odihna sufletului Ei, care va trăi deapururea în sufletul fiecărui ostaș, căci a fost o Mare Regină, și neînfrânt a fost curajul Ei la Cireșoaia.

Trupurile celor jertfiți la Cireșoaia s'au transformat în țărână, iar țărâna a fost aruncată de vânturi pe toate potecile pe unde generația tânără și cea viitoare să calce cât mai des și îngenunchind să ceară Domnului să le ajute și să se ridice ca să fie ei la înălțimea făuritorilor României întregite.

In aceste momente de durere ale scumpului nostru Rege, noi toți luptătorii să facem zid împrejurul Tronului alinând durerea Augustului nostru Suveran.

General de divizie,
ȘTEFAN GANEA

Cetatea cinematografului la Roma

de N. de ALDISIO

Roma, Iulie

A fost un timp când cinematograful italian era în fruntea producției mondiale. Dar acestea erau timpurile apropape eroice ale cinematografului mut și de atunci situația s'a modificat în mod considerabil. Americanii, în special au luat un avânt care ar fi greu de întrecut. Incă dela introducerea cinematografului sonor, producătorii italieni n'au știut să urmeze curentul și mai ales ei n'au avut la dispoziție sumele fantastice întrebuințate aiurea pentru filmele de mare spectacol S'au mulțumit deci să producă în Italia, filme de un interes limitat, turnându-se, de cele mai multe ori, comedii greu de tradus în altă limbă, majoritatea lor fiind scrise în dialect.

De câțiva ani totuș, asistăm la o reacțiune foarte vie impotriva acestui cinematograf pe care am putea să-l numim local, și la sforțări meritorii spre a recâștiga pozițiile pierdute pe piața mondială. Exista la Roma un vast studio numit „Cines" care procurase realizări internaționale interesante. Din nefericire, sau din fericire poate, acest studio a fost în mare parte distrus, acum câteva luni de un incendiu. Acest fapt neprevăzut a silit pe cineaștii italieni să considere în ansamblul ei și pe o scară foarte vastă, problema producției naționale. Guvernul s'a interesat direct de această chestiune și a însărcinat direcțiunea generală a cinematografului, de pe lângă ministerul culturii populare, să studieze și să realizeze un vast proect care să permită Italiei să recucerească un loc de primul rang în producția mondială. S'a căutat mai întâi să se rezolve chestiunea financiară și comercială. Apoi, ministerul pentru cultura populară a abordat problema stabilimentelor tehnice care exercitează o influență considerabilă asupra calității producției și asupra costului ei. Studiourile existente nu puteau servi la realizarea producțiilor cinematografice naționale, așa cum fuseseră proectate. S'a văzut deci necesitatea de a se crea un centru nou și cât mai vast de producție, care să poată oferi realizatorilor filmelor mai bune condițiuni tehnice și financiare. La câțiva kilometri de Roma în vasta câmpie romană, atât de des celebrată de poeți și de literați, se înalță acum un mic oraș modern care oferă artiștilor și industriașilor cinematografici, mijloacele de a realiza filme de o execelentă calitate, și susceptibile de a fi lansate pe piața mondială.

Acest oraș acoperă o suprafață totală de 600.000 metri pătrați dintre cari 400.000 sunt ocupați de diferitele edificii necesare producției. Alte cifre vor arăta care e importanța lucrărilor realizate Străzile și pietele noului oraș cuprind o suprafață de 40.000 m. p. fierul necesar la diversele construcții a cântărit 25.000 de chintale; cimentul întrebuințat constitue un bloc de 40.000 chintale. studio-urile pentru turnat sunt în număr de patru; patru din ele au scene de câte 15 m. × 30; patru scene de 20 m. × 40, și în sfârșit, o scenă de 36 m. × 80. Cinci edificii sunt construite în apropierea imediată a acestor studio-uri și numeroase magazii de accesorii precum și cabine pentru artiști, în număr de 124 dintre care 16 cabine de lux pentru marile vedete. S'a clădit în afară de acesta un studio pentru realizarea desenelor animate și pentru trucaje, care cuprinde o scenă de 36 m. × 60, permițând luarea pentru sincronizări e înzestrată cu o vastă sală. unde se pot produce cele mai mari orchestre simfonice; ea cuprinde, deasemeni, o sală de dimensiuni mai reduse pentru dialoguri, o sală în special echipată pentru combinarea muzicilor și a sunetelor necesare la sonorizarea unui film precum și opt aparate pentru protecțiunile sonore Altă clădire e consacrată montării filmelor decupajului, sonorizării, developării și cuprinde 16 săli diferite prevăzute toate cu instalațiile necesare. Pentru instalarea rețelei electrice a întregei cetăți cinematografice, s'au întrebuințat 10 km. de sârmă de alamă, 25 km. de cablu subteran și 150 km de fire în interiorul diferitelor clădiri.

Luminatul atât în afară cât și înăuntru, cuprinde 8000 de becuri, iar diferitele aparate electrice sunt alimentate și puse în mișcare de 260 de motoare, reprezentând o forță totală de 2500 HP. Instalațiile telefonice au o lungime totală de 30 km. și aparatele individuale sunt în număr de 300. Incălzirea e alimentată de 8 cazane care consumă în fiecare anotimp 40 de tone de cărbuni. Lungimea totală a țevilor pentru apă caldă și vapori e de 18 km. Aparatele pentru luare de vederi sunt în număr de 21 și carele aeriene în număr de două Șase săli de proecțiuni permit să se controleze producțiunea.

In afară de aceste instalații tehnice „Cinecitta" e alcătuită dintr'o clădire centrală, cuprinzând serviciile direcției generale o clădire pentru serviciile tehnice, trei restaurante și diferite alte edificii puse la dispoziția artiștilor și a figuranților. In sfârșit, s'a construit a bancă, o centrală telefonică, un birou al poștelor și telegrafelor, o cazarmă pentru carabinieri și numeroase pavilioane unde lucrează tâmplari și electricieni; o clinică și săli de recreație pentru lucrători și figuranți.

In jurul micului oraș, terenuri vaste permit mari deplasări de masse și luări de vederi în aer liber. S'au realizat până acum filme de mare spectacol ca „Scipione africanul" care redă episoadele principale din viața marilor căpitani romani și ne arată între altele, faimoasa bătălie dela Zara. Câteva sute de filme de un interes pur național au ieșit până acum din studiourile dela „Cinecitta". Adeseori artiști străini au venit aci, spre a turna scene din filme realizate de cineaști cunoscuți la Viena, Berlin Paris sau Londra. Pentru stagiunea viitoare, nu se cunosc încă proectele de realizări, dar știm că se muncește cu râvnă și, fără îndoială, cinematograful italian va ajunge într'un viitor foarte apropiat să reocupe un loc important în producția mondială.

A dormit 212 zile

Sofia, 24 (Radio Central). — Un funcționar poștal din Târnova, care s'a culcat în noaptea de 2 Decembrie 1937, a dormit de atunci 212 zile, deșteptându-se abea acum câteva zile. In tot timpul acestui somn avea, cam de două ori pe zi, momente în care era pe jumătate treaz, fapt pe care cei din jurul lui l-au speculat ca să-l hrănească.

Când s'a trezit definitiv, nu știa de loc că a dormit 212 zile și s'a îmbrăcat ca să se ducă la serviciu.

Două nenorociri pe plaja dela Mamaia

Doi gravi răniți

Constanța, 24 Iulie

Azi dimineață, pe plaja dela Mamaia, s'au întâmplat două nenorociri, la un interval numai de zece minute, în următoarele împrejurări:

Pela ora 10 jum., tânărul Chidorov Iuzi, din București, a văzut mai mulți tineri aruncându-se de pe terasa podului din fața pavilionului, în mare.

Ca să nu se lase mai prejos, s'a urcat și el pe balustradă, aruncându-se însă într'un loc unde apa nu era adâncă, astfel că s'a lovit cu capul de fund.

Fapta necugetată a tânărului bucureștean a fost observată din vreme, astfel că el a fost scos din apă și transportat la postul medical al stațiunei spre a i se da ingrijiri.

❖

N'au trecut nici zece minute dela această nenorocire, când constănțeanul Drăgucescu Constantin s'a aruncat din acelaș loc, rănindu-se grav la față.

Și acesta a fost dus la postul medical, însă, neputând fi readus în simțire, cei doi au fost transportați imediat la spitalul „Dr. Sion".

Abia după câteva ore si-au revenit într'o oarecare măsură, fără însă să poată auzi, vorbi și mișca.

Nu se știe dacă vor scăpa cu viață.

O nedreptate făcută județului Soroca

Se impune revenirea asupra detașării medicului radiolog dela spitalul județean Soroca, la spitalul din Roman

Soroca, 23 Iulie

Pe lângă spitalul central județean Soroca, de sub șeful d-lui dr. V Ursu, se află un laborator radiologic, înființat în 1914 și modernizat în 1930.

Modernizarea a costat 180.000 lei, sumă realizată prin contribuția comunelor.

Laboratorul servea numai pentru examenul de rodioscopie sau rodiografie.

Tratamentul radioterapic nu se putea face, neavând un număr de volți suficienți. Deși conducerea spitalului a intervenit în repetate rânduri la ministerul de resort, cerând ca să se înlocuiască aparatul existent, necorespunzător cerințelor, cu un aparat bun, dar nefolosit de la alt spital, totuși demersurile au rămas infructuoase.

Cererea spitalului era deplin îndreptățită, ținând seama, că avea un medic radiolog, care ar fi putut fi de mare folos populației, nevoită și în prezent încă să se ducă la Iași pentru tratamentul radioscopic. Și trebue să arătăm că la Iași acest tratament se face numai contra plată neființd scutiți nici bolnavii cei mai săraci.

DIN RAU, IN MAI RAU

Dar nu numai că aparatul de radiologie n'a fost înlocuit, ci — colac peste pupăză — ministerul sănătății a mutat medicul radiolog dela spitalul local la spitalul din Roman.

Nu se mai poate face nici măcar examenul radioscopic și radiografic, iar medicii n'au cum să completeze diagnosticul pacienților. Suferă și populația din oraș și județ și medicii, în timp ce medicul radiolog dela spitalul din Soroca, pus în bugetul acestui spital și plătit din banii acestui județ, se află în serviciul spitalului din Roman și aduce foloase populației din acel județ.

Mutarea acestui medic radiolog s'a făcut fără a se cere părerea conducerei spitalului nostru și fără a se cerceta neajunsurile ce se vor creia spitalului și populației.

Zilnic se prezintă la spital cazuri pentru examen radioscopic și radiografic, fără ca bolnavii să poată fi satisfăcuți și este o mare nedreptate că acest oraș, izolat, să fie sporit, pe lângă neajunsurile existente, cu un nou și grav neajuns.

Față de această situație, d. ministru al sănătății este rugat să binevoiască a reveni asupra detașării medicului radiolog, redându-l spitalului Soroca, în al cărui buget este pus și să dispună înlocuirea aparatului de radiologie a spitalului, spre a satisface un deziderat îndreptățit al populației sorocene și a realiza o folositoare operă socială.

Crima din comuna Tohatu

Oltenița, 24 Iulie

Astăseară, pela ora 7 jum., locuitorul Ștefan Stan Ciulei din com. Tohatu s'a întâlnit în mijlocul satului cu soldatul Barbu S. Eremia, contg. 1937, din Arsenalul geniului, aflat în concediu.

Intre ei exista o veche dușmănie și întâlnindu-se s'au luat la ceartă care, în curând, a degenerat în bătae.

In timpul luptei soldatul Barbu zărind un topor în apropiere, s'a repezit, l-a luat și a lovit cu el pe Stefan Ciulei

Indârjit de lovitură, Ciulei a scos un cuțit dela brâu și năpustindu-se asupra soldatului i-a dat șase lovituri de cuțit în regiunea inimii.

Soldatul scăldat în sânge, a murit pe loc.

Criminalul dându-și seama de crima făptuită, a dispărut, fără ca cei dimprejur să-l poată reține.

Plutonierul de jandarmi Dumitru, șeful postului din comuna Tohatu, a raportat imediat cazul legiunii de jandarmi Ilfov, care a deschis o anchetă, punând pe criminal sub urmărire.

SCRISORI DIN LONDRA

PALESTINA

de AUGUR

LONDRA, Iulie

Situația în Palestina a devenit din nou foarte gravă. Pentru a împiedica izbucnirea unui adevărat război între arabi și evrei, a fost nevoe să se trimită în mare grabă noui trupe acolo. Arabii, al căror număr e de două ori mai mare decât al evreilor, vor să păstreze țara pentru ei. Evreii, în rândul lor, doresc să desvolte Palestina ca pământul lor național. De multă vreme, teroriștii arabi au voit să oblige pe coloniștii evrei să-și părăsească fermele. Acum evreii au început și ei să recurgă la violențe.

Inainte de a discuta chestiunea cine are dreptate și cine nu, e această tristă afacere, să spunem că din punct de vedere al interesului britanic, singurul lucru care importă acum e de a restaura ordinea în Palestina, pentrucă responsabilitatea pentru menținerea ei e în întregime a Marei Britanii. Prestigiul Marei Britanii e în joc. Dacă legea nu mai e respectată la Ierusalim, prestigiul britanic va suferi în lumea întreagă, și în special, printre populațiile indigene ale imperiului. Cu alte cuvinte, e interzis Marei Britanii să se retragă, după cum ar voi, din Palestina, lăsând pe arabi și pe evrei să-și taie gâturile reciproc. A fost oare folositor să se introducă evreii în pământul sfânt? A fost rău? Răspunderile și greșelile vor fi discutate mai târziu. Datoria guvernului, acum, e de a salva prestigiul național, impunând pacea tuturor elementelor care se războiesc în Palestina. Armata britanică e la Ierusalim, în primul rând, spre a apăra interesele britanice.

Palestina, fără îndoială, poate să fie pacificată cu ajutorul împușcărilor și al spânzurărilor. Așa a fost cazul mai înainte. Dar ura îndârjită între evrei și arabi se aprinde din nou când regimul militar e desființat. Chestiunea, pe care guvernul trebue s'o rezolve, e de a ști cum să procedeze pentru ca turburările din Palestina să nu se mai repete.

Bine înțeles, problema ar fi fost mult mai ușoară de rezolvat, dacă colonizarea evreească ar fi dat greș. Dar ea reprezintă un succes tangibil. Dintr'o mână de oameni, evreii au devenit o massă compactă de 350.000 de suflete. Această soliditate e datorită în mare măsură faptului că colonizarea e terestră. Coloniile evreilor și fermelor lor izolate sunt într'o situație înfloritoare. Palestina e prosperă, așa cum n'a fost niciodată. Arabii au și ei partea lor la această prosperitate. Marea Britanie poate fi mândră de succesul experienței sale. Un pământ pe jumătate pustiu, cu o populație sărăcită, a devenit centrul unei mari activități agricole, industriale și comerciale. Palestina devine o verigă din cele mai importante în lanțul posesiunilor imperiului. Fără îndoială, desvoltarea țării ar merge și mai repede încă, de n'ar exista conflictul între cele două rase.

Astfel dar, nu e practic să se anuleze experiența colonizării evreilor. Succesul ei e prea răsunător. Dar arabii sunt vechi locuitori. Drepturile lor sunt vădite, și sunt prea numeroși pentru ca să se poată lua în considerație posibilitatea strămutării lor pe un alt teritoriu. Palestina e înconjurată de țări populate de arabi, cari ar vedea cu ochi răi un astfel de tratament impus fraților lor palestinieni. Astfel, după cum vedem, nici evreii, nici arabii nu pot fi exilați. Cele două rase vor rămâne în Palestina. Singura soluție a problemei e pentru Marea Britanie de a guverna, adică de a impune voința ei de stăpână elementelor care se războiesc. Marea Britanie, deasemeni, nu se poate retrage din Palestina. Ea nu poate arăta preferință nici arabilor, nici evreilor. Deci, singurul mijloc practic e de a prescrie celor două părți limitele drepturilor lor și de a menține pacea prin forța atât de necesară.

Există un plan pentru împărțirea Palestinei în două state independente unul de altul, unul evreu, celalt arab. Ca mijloc de a despărți cele două rase, această soluție are șorți de a fi aplicată. Totuși, Ierusalimul și districtul lui nu pot fi acordate nici unuia din aceste state, dată fiind importanța lor în ochii lumii creștine. Astfel, puterea mandatară va fi obligată, în orice caz, să rămâe la Ierusalim pentru a împiedica flăcările războiului civil să se reaprindă. Altfel, efectul imediat al noulor dezordini în Palestina ar fi de a îngreuna poziția Marei Britanii pe canalul de Suez.

Din motivele pe care le-am dat aci, o alegere nu e cu putință. Marea Britanie rămâne atașată de Palestina, pentru a face ca legea să fie respectată. Nu se poate admite nici o soluție a problemei palestiniene, care să prevadă plecarea puterii mandatare. Fără îndoială, situația ar fi fost mai ușoară astăzi, dacă în timpul ultimului război Marea Britanie n'ar fi promis Pământul Sfânt evreilor, și mai ales, dacă după război, ea n'ar fi încercat să-și ție promisiunea făcută. Totuși, e zadarnic să regretăm lucrurile care au fost făcute. Colonizarea evreească e un fapt real. Niciun vot în parlament, nici o propagandă în presă nu pot schimba ceva din această stare de lucruri. Din acest motiv, Marea Britanie va restabili ordinea în Palestina. Se vor lua deasemenea măsuri, pentru ca pacea să fie respectată pe viitor. Aceasta se va face, nu din simpatie pentru evrei, ci pur și simplu, pentrucă astfel o poruncește interesul britanic.

Cât privește promisiunea făcută evreilor, în timpul războiului, ne revine în minte un amănunt referitor la ea și care, până acum n'a fost dat pe față în mod oficial. In timpul războiului, guvernul a primit informații dintr'un izvor sigur, arătând că se pregătea la Berlin un plan pentru transformarea Palestinei în stat evreesc. Aceasta făcea parte dintr'un plan ambițios de a câștiga simpatiile elementelor evreești, atât de influente în Statele-Unite. La ministerul afacerilor străine din Berlin se și creiase o secțiune specială care să se ocupe de chestiunile evreești, mai ales de proectul palestinian. Totuși, realizarea acestuia a fost întârziată, prin rezistența guvernului turc, care poseda atunci Palestina. Guvernul din Londra profită de această întârziere. Celebrul lord Balfour, prin intermediul lordului Rotschild, comunică sioniștilor decizia guvernului de a crea pentru ei în Palestina, un azil național. Efectul acestei declarații a fost extrem de satisfăcător. Opinia publică din lumea întreagă, dar mai ales din Statele-Unite, a fost profund impresionată de această deciziune britanică.

Din nefericire, — dar aceasta s'a descoperit mult mai târziu, — o promisiune identică a fost făcută de agenții britanici arabilor, spre a obține sprijinul lor împotriva turcilor.

Aceste promisiuni, arabii le-au interpretat, ca acordându-le Palestina întreagă. Dar, repetăm, că în acest moment, promisiunile acestea sunt de puțină importanță. Importantul e de a se restabili ordinea, prin exercitarea puterii Marei Britanii.

AUGUR

Intâmplări din Capitală

Sălbateca agresiune din comuna Șerban Vodă

Un șofer bate până la sânge pe un pensionar și soția acestuia

In comuna suburbană Șerban-Vodă, în strada Anicuța Ionescu nr. 25, locuește șoferul Ion Iacoveanu împreună cu soția sa și un băiat al lor. In aceeași stradă, la nr. 21, domiciliază bătrânul pensionar Grigore Gheorghiu, în vârstă de 70 ani cu soția sa Roza Gheorghiu în etate de 65 ani.

Sâmbătă, pensionarul, — care e un om foarte liniștit și cumsecade, după cum îl știu vecinii—, pe când venea acasă, a văzut pe băiatul șoferului bătând crunt pe o fetiță. Indignat s'a dus de i-a făcut cunoscut soției șoferului, isprava fiului ei. Cum aceasta în loc de un răspuns mulțumitor, l-a insultat, el a voit să se plângă șoferului.

Când șoferul a venit acasă, după cele ce i-a spus soția lui, a luat o rangă de fier și ducându-se la locuința pensionarului, a tăbărât atât asupra lui cât și a soției acestuia, lovindu-i până ce i-a doborât la pământ, în nesimțire.

Amândoi bătrânii în stare gravă, au fost transportați la spitalul Brâncovenesc, unde au fost internați.

Agresorul a fost arestat de șeful postului de jandarmi respectiv, care se ocupă cu facerea anchetei.

O fetiță cade dintr'o mașină și moare

Ploești, 24 Iulie

Pe sos. Ploești—Brașov, în dreptul kilometrului 79, s'a întâmplat astă noapte un accident mortal de circulație.

Șoferul Gheorghe Mihăilescu, conducătorul automobilului de piață 3011 Ploești, a fost trimis la fabrica de bere Azuga, spre a lua acasă familia d-lui Gheorghiu, din Bușteni.

D-na Gheorghiu împreună cu doi copii a luat loc pe canapeaua din fundul mașinei, iar alte două persoane în față.

In timp ce mergeau spre Bușteni, copila mai mică anume Nușa Gheorghiu, de 4 ani, jucându-se cu clanța dela ușă, a căzut din mașină pe asfalt, fracturându-și baza craniului.

Fiind transportată la spitalul din Smaia, mica victimă a încetat din viață pe drum.

Autoritățile au deschis o anchetă.